

[Steen Folke]

være med til at finde 20 mill. kr. til dette formål, hvis forslaget finder det, som socialdemokratiet mener er den rette form? Jeg er sikker på, at det vil blive modtaget med interesse, hvis man kunne få et klart tilsagn om det i stedet for det, som jeg ikke kan opfatte som andet end snakken lidt uden om det egentlige.

Vi kan støtte dette forslag. Også vi mener, at der er ting, der kan diskuteres i et sådant forslag, det er der altid. Man kan diskutere problemer ved en centralisering af fredsforskningen, men det er helt oplagt, at der er brug for en stimulering af den gren af forskningen, som er stærkt underudviklet i Danmark i modsætning til f.eks. i de to andre skandinaviske lande, hvor den har en langt, langt stærkere placering, og hvor man ikke kan se bort fra, at den placering har en sammenhæng med, at både Norge og Sverige råder over internationalt anerkendte fredsforskningscentre på linje i princippet med det, man muligvis kunne tænke sig etableret i Danmark.

Så uanset at man også kan diskutere nogle af de opgaver, der skitseres her, mener vi grundlæggende, at det er et rigtigt og et godt forslag. Det ville være et stort fremskridt i forhold til hele den militære tankegangs suveræne dominans, når man diskuterer og forsker inden for disse sikkerhedspolitiske spørgsmål, at få brugt først og fremmest et beløb af samme størrelsesorden som det, militæret anvender til forskning, nemlig de 20 mill. kr., til freds- og konfliktforskning. Vi mener også, at der en del, der taler for, at den rigtige måde at stimulere det på er bl.a. at oprette et center eller et institut for freds- og konfliktforskning. Om der så skal være et mere decentralt miljø opbygget omkring det og nogle af pengene måske i højere grad skal bruges dér, det kunne man diskutere. Selvfølgelig er der detaljer, der kan diskuteres, også i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men VS er altså helt klart positiv over for forslaget.

Riishøj (SF):

Jeg skal jo nok ikke takke for støtten til forslaget, men jeg skal nok alligevel understrege et par ting. Nu har vi snakket om FN to gange i dag og om nogle konventioner, som er vedtaget i tilknytning til FN. De gik

igennem med et smukt ritual, næsten alle støttede det, alle var enige om, at konventionen om kvinders ligestilling skulle vedtages osv.

Der er også vedtaget et slutdokument på FNs nedrustningssamling, som direkte siger, at man skal udvikle uddannelsesprogrammer for nedrustnings- og fredsstudier på ethvert plan. Fulgte man den diskussion, der blev ført i FNs organer, var der jo slet ingen tvivl om, hvad man henviste til, og hvad man anbefalede som forskningsobjekter. U-landenes krav om effektiv nedrustning fra i-landenes side stod særdeles stærkt i denne debat, og der var en meget stærk kritik af de enorme udgifter, der anvendes på bl.a. forskning i krig, og de meget, meget små midler, der anvendes til forskning i fred.

Men det er jo sådan med FN-konventioner, at de fortolkes, som det passer én. Det gælder kvindekonventionen, og det gælder bestemt også den overvældende flertalsafgørelse med hensyn til nedrustningsspørgsmål. Det synes jeg at denne debat særdeles tydeligt har vidnet om.

Det, der var skillelinjen her, og som også går igen i denne debat i folketinget, er begrebet sikkerhed. Nogle mener, at våbenudvikling, det, at man har en overdreven opfattelse af modpartens våbenarsenaler som begrundelse for skabelse af sikkerhed, er den vej, vi skal gå. Det er det, vi kalder terrorbalancen. Det er vel egentlig også midlet for socialdemokratiet og til højre for det til skabelse af det, man kalder sikkerhed.

Når det drejer sig om alternativer til det, kommer undskyldningerne, og vi fik dem jo alle sammen på stribe her. Undervisningsministeren sagde, at der manglede ikke viden. Det vil jeg egentlig gerne have uddybet. Jeg vil gerne have at vide, hvad vi egentlig ved inden for dette område. Vi ser en oprustning i verden som aldrig før, men vi ved alt om, hvorfor den er der, og så er det jo egentlig mærkeligt, at den oprustningsspiral, som vi er vidne til, stadig væk er der. Men hvad er det egentlig, vi ved nok om inden for dette felt, siden der ikke er brug for denne forskning, for det hævdede undervisningsministeren? Men det er altså det sædvanlige argument.

Derimod ved man åbenbart ikke nok om våbenudvikling. Der bevilges jo 20 mill. kr. til forsvarets forskningsvirksomhed, og der er